

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegrafulu ese de done ori pre septemana: Duminec'a si Joi'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la expeditura foiei pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate catre expeditura. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pre ann 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de ann 3 fl. 50. Pen-

N^{ru} 9 ANULU XXI.

Sabiu, in 113 Februaru 1873.

tru celelalte parti ale Transilvaniei's pentru provinciile din Monarchia pre unu ann 8 fl. iera pre o jumetate de ann 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri streine pre ann 12 1/2 ann 6 fl. Inseratele se platescu pentru intai'a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a dou'a ora cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Insinuâri.

2420
Unele foi sasesci au inceputu a se insinua la magiari. Stau insinuârile aceste in legatura numai cu legea municipale a fundului regescu ce are sa se desbata in diet'a unghuresca, seu tientescu ele si mai departe, nu scimu si nici nu avemu sa facemu scrutari erudite si critice in privinta acest'a faptulu este negru pre albu, ca se face apelu la amorulu celor trei natii privilegiate si patru confessiuni recepte, batendu-se siu'a, ca catu de bine a fostu ore candu si catu de bine aru fi candu s'aru inturna iera acele tempuri „fericite“.

On revient toujours a ses premiers amours nu este o dicere noua si asiá nu ne miramu de inclinatiunile aceste improspetate, de inclinatiunile de a impila de nou minoritatea tierii pre majoritatea acesteia.

Curiósa situatiune. Pre candu sasii anticameréza cu palariile in mana pre la boierii romani din Romani'a si Bucuresci, ca sa le ajute la unu drumu de feru, prin care sa-si radice industria „in spe“, carea, intre noi fia disu, in siepte sute de ani nu s'a potutu radica decatu la din mana in gura, ori-catu a fostu de proptita cu legi favorabile numai si numai pentru ei; pre candu arata româniloru in tiéra cu ambe manile ca unghurii nu voru alta decatu total'a nimicire a româniloru si le recomanda asiá sa se lase de ori-ce amicitia cu aceia si se intielege ca acest'a sao incheia cu ei, adeca cu sasii; pre candu la Vien'a si Berlinu unghurii suntu denunciati de nisce selbatici, carii voru sa nimicésca pre purtatorii culturei in orientu si sa impedece latirea intereseloru germane, iera pre romani totu pre acolo ii descriu candu de nisce trandavi, candu de nisce hoti, candu de pastori si servitori ai sasiloru, pre atunci in epistole deschise catre cate unu conte seu in articuli de fondu a la „Kronstädter Zig.“ cauta reinnoirea amicitiei celei vechi cu carea sa se reinaugureze er'a cea vechia, carea a pusu bas'a starei culturale a tierii din tempurile gasite de generatiunea presenta.

Sa fia apoi dupa tote aceste omulu in stare sa pricipa cum se intielege propagarea si respensdirea culturei! Ori apoi ca cultur'a in intielesulu celu mai nou si mai modernu este egal cu impilarea, cu jugulu si cu apesarea?

As'a nu póte fi calea carea sa duca la vre-unu bine si cumca nu póte fi a doveditu trecutulu. Seu se pare cui-va ca ce nu s'a pututu strica sute de ani va sa se strice acum? Noi nu credemu.

Dara deca suntu romani asiá dupa cum ii descriu densii cu atata predilectiune de atatea ori in afara, pentru ce atata ingrigire, si atata temere de ei? Ori deca ei nu suntu asiá precum se descriu si au capacitatea de o vietia ca si alte popore ale civilizatiunei, pentru ce conspiratiunea in contr'a vietiei loru nationali? Au nu este iertatu fia-carei individualitati sa traiésca?

Audimu de multe ori dicendu-se ca nationalismulu e numai unu fanatismu provenitu din o cultura inferióra si ca omeni cei adeverati trecu preste astfelu de lucruri si cauta numai des-

voltarea culturei. Ei bine, romani nu voru mai multu decatu atat'a, dara se intielege ca romani. Asiá dara nimenea sa nu-si mai bata capulu decatu dupa tient'a cea mare si salutara a culturei.

Spre ajungerea scopulu acestuia inse nu trebuiescu denunciari nici sternire de suspiciuni, dupa cum au inceputu a se practica aceste in tempulu din urma; conlucrare din tote puterile, unghurii ca unghuri, sasii ca sasi, romani ca romani, dupa cum a lasatu Ddieu pre fia-carele, spre radicarea buneii stari materiale si intelectuale a tierii, caei acest'a ne lipsesce inca tuturoru in patri'a nostra mai strimta.

Sa intrebamu astadi pre ori-care compatriotu, de ori-ce nationalitate, si sa vedemu ore nu vomu audi numai vaiérari? Si apoi omeni cu minte totusi sa se si ocupe astadi cu lucruri cari si pentru seclii trecuti au fostu o pata rusinosa si cari nu aru duce la altu scopu decatu la total'a ruinare a locuitorimeii patriei nostre si la a face locu evreimeii si altoru venituri din strainelate.

Omeni cu mintea la locu voru conlucra astadi pentru bun'a intielegere intre cetatienii unei si aceleiasi patrie, dara nu pentru reinnoirea raneloru ce le-a fostu causatu patriei cele siepte pecate de morte de dinainte de 1848.

Diet'a Ungariei.

Siedint'a din 29 Ianuaru a casei deputatiloru o deschide presedintele Bitto la 10 ore. — Pre fotoliile ministeriali erau: Pauler Trefort, Szende, Kerkapoly. — P. Szentmiklossy indrepta catre ministrulu de interne interelatiunea ca de ore-ce legen comunale n'a regulatu cestiunea afaceriloru seraciloru, oi a lasat'o pendinte, nu afla de necesariu a lua cu referintia la acea mesuri legislatorice? St. Domachidy interelaza pre ministrulu de justitia ca nu are de cugetu a ascerne inca in sesiunea acest'a unu proiectu de lege despre rescumperarea beneficieloru regale, si deca d'a: candu are de cugetu a ascerne acestu proiectu de lege?

Ministrulu Pauler responde ca are lipsa de multe date statistice in afacerea acest'a. Pentru culegerea acestoru date s'a esmisu o comisiune si presedintele acestei comisiuni dejá e provocatu a ascerne rezultatulu activitati seie. Indata ce va capeta acele date se va si purcede la elaborarea proiectulu de lege si apoi se va presinta casei — Responsulu ministrulu se ia spre sciintia.

A. Lazar interelaza pre ministrulu de justitia in afacerea regularei relationiloru comune de possessiune, Talmaciu, Seliste si Branu, si catu si a comuneloru tianatore de acelea.

Ministrulu Pauler responde ca are cunoscintia despre afacere, caei ea e amintita si in legi. De ore-ce inse aci se tracteaza de interese speciali, — cestiunea recere unu studiu profundu; si indata ce acestu studiu se va fi facutu, se va si presinta proiectulu de lege respectivu casei. — Se ia spre sciintia. — Urméza dupa acesteia ordinea dilei si se continua desbaterea generale despre bugetu, la care astadi iau parte: K. Simonffy, K. Tisza, Csánady, Lazar si Baldacsy, dupa ce siedint'a se si incheia.

Siedint'a din 30 Ianuaru a casei deputatiloru o deschide presedintele Bittó la 10 ore. Pre fotoliile ministeriali erau: Pauler si Pejacsevics. — I. Madarasz si continua vorbirea inceputa inca in siedint'a trecuta relativa la bugetu si dechiera cu privintia la contributiuni

ca principiulu contributiunei de venitu e celu mai dreptu, inse portea venitulu neconditionatu necesaria pentru vietia sa remana neingreunata cu contributiune. Cu privintia la contributiunea pamentulu, steng'a nu doresce insarcinarea numai celorlu mai bogati cu contributiune, oi o proportiune drepta.

Dupa aceste trece Medarasz la cestiunea bancei si intrebuintandu elu unele espressiuni nepotrivite dupa parerea dreptei lu provoca presiedintele la ordine, ceea ce dede ansa la o scena cam tumultuosa. Mai vorbesce in fine contele Lónyay si apoi se incheia siedint'a.

Gura Oltulu 25 Ianuaru 1873.

Motto: Perirea tea din tine Israile.

Vedi, D-le Redactor! ce necasu mi-ai facutu cu provocarea dtale din nr. 4 a „Telegrafulu“ m'ai incurcatu, volens nolens, in polemia cu unu „sasu betranu uscatu“ ca iesca.

Cu unu sasu dicu, caei numai acestu soiu de omeni — seu in stilu sasescu vorbindu — omeni de acestu postavu potu 1. a intortoca adeverulu mintiendu nu pentru Christosu ci pentru sasi, si a 2. a a lua „cunoscendu-si bine interesesele proprie“ numele sciintiei in desiertu.

Domnulu dr. adeca, care, precum arata initialele seie, preste A. B. nu au trecut, — intortocandu cuvintele mele din nr. 5 vine in nr. 7 a „Telegr. Rom.“ ca unu tramisu de susu pentru de a apera publiculu (sasescu?) de parerile cele gresite si seducatore si de voceea cea ratacita a — acest'a i-a remasu in pena — unu profetu falsu si dice, ca eu a-si fi esitu in „interesulu binelui comunu“ cu o invetiatura practica la lumina; ca m'asiu fi folositu de calumnie indatinatate pre la noi (sasii?) etc. etc.

Cine va fi cetitu articolulu meu din nr. 5, va trebui sa constateze, ca d. dr. A—B seu nu a intielesu, seu n'a voit sa intielega ce amu scrisu eu; caei eu nu amu scrisu in „intielesulu binelui comunu“ ci numai in interesulu — dupa parerea mea — a unei parti insemnate de romani; iera de alta parte, constatandu un'a seu alta fapta si dandu-mi parerea asupra ei, si tragandu consecintie din ea — nu amu calumniatu. Ori dora aru fi calumnia, candu a-si dice — constatandu unu faptu — ca dela cutare seu cutare institutu de ascuratiune recendu ascuratii in progresu, geometricu, de candu unu conducatoriu, fara sciintie vage si cosmopolite dara practiculu a cedatu loculu unu altuia care, dupa nume celu pucinu, aru trebui sa seia si mai multu, iera nu numai mai multe? E ore calumnia, candu constatatu faptulu, ca sasulu de candu a venitu in Ardelu nici odata nu a facutu vr'unu bine romanulu, ca totu-deun'a l'a pocalitu, ca e mai prudentu si mai circumspectu chiaru si decatu toti dri si drasii si consiliarii nostrii? E prin urmare calumnia, candu dicu catre unu romanu, sa nu se faca maimuca sasiloru — ardiendu-si ghiarele pentru castanele loru? etc. etc. Nu calumnia, dle dr. A. B. e numai o astu-feliu de asertiune, care, fiindu scornitura din venturi si fictiune a fantasiei, nu are de scopu constatarea unei fapte seu a unei convingeri, ci numai si unu mai uciderea morale (dupa impregiurari si materiale) a deapropelui. O astu-feliu de asertiune inse nici cea mai uscata scorburu nu va pota afla in cele scrise de mine in nr. 5 a „Telegr.“

Trecu la „sciintia“ dlui dr. A. B. Densulu parerea mea, cumca lini'a ferata Sabiu—Pitesti aru fi daonosa pentru comuneloru romane insirate in articulu meu din nr. 5, o afla „atata de miraculosa, in secolulu alu XIX.“ Abstragendu dela acea ca dupa parerea mea unu dr. de felu nu aru trebui sa credea in miraculi si cu atatu mai potieiu in secolulu alu XIX, — apoi acelor'a cari totu-si credu in mi-

raculi, numai atunci le-aru poté paré miraculoáa asertionea mea, déca eu pentru acést'a a-si fi vindécatu o valóre eterna. Pre cându eu inse asertionea mea o amu facutu numai cu privire la impregiurárele si la tempulu presente si celu mai de aprópe venitoriu, pre atunci miraculositatea parerei mele nu are basa.

Cumca in genere „deschiderea unui drumu de feru se privesce de progresu“ concedu si eu; dara nu concedu acést'a pentru tóte impregiurárele, nu neconditionatu. Precum carnea si ap'a — de comunu folositoare — nu folosesece, ci strica celoru ce patimescu de friguri, asiá si drumulu de feru nu folosesece ci strica poporului nostru, care inca patimesce de frigurile seraciei materiale si spirituale-nationale; cáci acestu poporu devine victima culturai si capitalului prepotente a — némtiului, care amenintia pre facia románimea. Precum la stramosii nostri, románi, prin sioselele bune, cari le edificau in tierile popóreloru cucerite de ei, erau unu medilocu principalu de a propagá románismulu si latinitatea cu cultur'a ei, nimicindu individualitatea popóreloru cucerite, — asiá astadi drumurile de feru si capitalele materiale si spirituale suntu medilóce principali, de cari se folosescu popórele mari si tari si inaintate in cultura spre prosperarea loro si spre nimicirea materiale si morale si in fine spre inghitirea popóreloru celoru mici, lipsite de capitale banali si de cultur'a intensiva nationale.

Au dór'a crede D. Dr. A. B. cá ras'a anglo-american'a de dragulu Indianilor autohtoni si pentru de ai cultiva pre acesti'a p a s t r a n d u l e n a t i o n a l i t a t e a si individualitatea loro de poporu, tragu linii de feru, a la Pacificu? Ori crede d-sea ca rusii si englesii de dragulu popóreloru autohtone iéra nu mai vertosu cu scopulu egoisticu de desnacionalizare séu apoi stirpire totale si tragu retielele de siossele si de drumuri ferate prin Asi'a?

Da! D-le Dr. A. B. déca n'ai bani si cultura nemtiasca 'ti trebue, déca voesci a resigná si la speranti'a de a sustiené individualitatea nationale a poporului nostru románesciu, — atunci iute, dara cátu se póte de iute fá in Ardélu drumuri de feru intre tóte satele si treci cu ele preste tóte plaiurile cáte ducu in Románi'a, cáci atunci, nu sciu daca Románii, dara nemtii si jidovii de securu te voru pune intre sánti.

De cumva afla apoi D. Dr. A. B. mánagere in posibilitatea, ca intre 1000 de nemti si jidani, cari pre contulu saraciei si lipsei de cultur'a moderna a poporului Románu se in grasie si se redice, — se va afla si unu románu — pána cându va mai fi románu — pre cându din 100 de románi 99 voru deveni proletári; daca D. s'a crede posibilu de a trai si poporulu nostru cá n a t i u n e a la Londr'a

si Hamburg, nici unde nu suntu decátn capitalisti si lucratori cu palm'a séu prolitari, atunci firesce, n'amu ce-i face.

Din cele premise, credu ca se va poté convinge ori cine, care nu e chiaru cu totul totu in sectatu de cultur'a si de sciinti'a germaro-jidovéscu, si care nu voesce a dá jertfa individualitatea natiunei románe cosmopolitismului si enciclopedismului nemticescu, — ca pentru poporulu románu in genere tóta diu'a si totu anulu, cu care se tragana edificarea de linii ferate in mediloculu seu, si prin acést'a cutropirea prin mintea si pung'a némtiului si a jidovului, e unu anu de viétia si de p r e g a t i r e facia cu eventualitatea — cum amu disu si in nr. 5 — pre lungu tempu neevitabile.

Din acésta neevitabilitate inse nu urmeza, ca ori-ce tempu de pregatire aru fi superfluu séu neeficace — precum dice d. dr. A. B., — cáci atunci totu cu acelu dreptu si totu asiá c u r i o s u s'aru poté objectá bolnavului, care striga dopa medicu cá sa-i lungésca viétia: „dara la ce pecate 'ti mai trebue medicu, de ce mai vrei sa-ti mai lungesci viétia cáci totu-si trebue sa mori odata!“

Cele-lalate objectiuni ale dlui dr. A. B. si anume datele statistice si unele regule ale economiei politice, — credu ca le poté trece cu atát'a mai multu cu vederea, ce cátu acelea séu nu alteréza parerile mele, séu nu se potu aplicá la cestiunea sulevata de mine — avendu ele in vedere nu viitoriulu poporului románu si voi'a lui de a traí cá n a t i u n e, ci viitoriulu aceloru putieni románi a cároru D-dien este pántecele si — pung'a.

In fine, in privinti'a afirmatiunilor, dorintieru si profetiiloru dela finea articolului dlui dr. A. B. dicu numai: Bine aru fi, amice, sa fia cum dici dea si sa nu fia cum dici eu!

Pentru cá sa aiba cetitorii nostrii cunoscentia de cele ce se scriu si in alte párti despre lini'a drumului de feru Sabiiu-Turnu-rosiu-Pitesci, estragemu din „Poporulu“ urmatórele:

In momentul de facia, se discuta in sectiunile camerei conventiunea incheiata cu guvernulu Austro-Ungaru in privinti'a jonctiuniloru si cu parere de reu suntu nevoiti a constatá si aci aceea-si neprevedere, aceea-si usiurintia care a dominatu la concedarea retielei nóstre doctorului Strusberg.

Nu voimu sa discutámu acea conventiune, cáci scopulu nostru nu este de a o discutá in detaliele ei si de a ne agaliá de ministeriu; ceea ce voimu, este de a tratá cestiunea in principiu si de a demonstrá ca punctulu de jonctiune celu mai principale, de mai mare interesu pentru tiér'a nóstra, nu

máni culti, fára de a fi fostu cându-va uniti. Dara cei din Románi'a: Costinescii, Cantemirescii, Vacarescii etc. — si cei din Banatu: Cichindealu, Nicóra, Iorgovanu etc. totu la Blasiu sa se fia adaptu in cultur'a si sentimintele loro nationali? Sa ne mai moderámu pretensiunile, d-loru, cáci faptele ne dau de golu si in privinti'a acést'a.

In finea materiei acestei'a, despre uniune, mai scrie d. M. acestea: „La p. 141. seq. La cele ce scrie autoriulu de „persecutarea tuturor“, cárei biseric'a gr. orientale a fostu espusa dopa uniune, avemu a observá, cumca persecutiunile nu uniunea le-a adusu preste biseric'a orientale. Ele au cusutatu inainte de 1700, uniunea s'a facutu si pentru a scapá de ele.“

Eu nu amu disu, ca persecutiunile asupr'a bisericiei ortodoxe si-aru fi luatu inceputulu cu uniunea; ci amu disu, ca persecutiunile acelea prin uniune se mai inmultira inca cu un'a, cu a fratiloru de unu sánge si filorú ei spirituali de mai inainte. Aici se reduce „persecutarea tuturor“. — Si cum ca atari persecutiuni atroci asupr'a romániloru ortodoxi, din partea fratiloru loro uniti, prin spriginulu regimului politicu avura locu in mesura mare dela uniune incóce, s'a doveditu de ajunsu in v. metr., si vedu ca d. d. M. inca nu le-a restornatu, de-si indirecte aru vré sa le nege. Dé, ei, románii ortodoxi, aveau de a infruntá persecutarea tuturoru, de a se luptá chiaru si in contra fratiloru de unu sánge.

Eu sciu, ca acésta martorisire istorica nu le va fi placendu fratiloru uniti, bá se voru fi rusinatu cei mai multi dintre ei de atari fapte implinite: precum se voru fi rusinandu póte unii cu sentiu mai amanu si dintre compatriotii nostri de nationalitate

se aflá prenumeratu printre cele-lalte puncte admise de guvernulu nostru; voimu sa vorbimu de Turnulu-Rosiu, care dopa noi este celu dintáiu punctu dopa Verciorov'a care trebue sa-si iá loculu in o conventiune cu Austri'a, cáci lini'a Hermanstadt-Râmnicu-Pitesci-Bucuresci-Giurgiu este singur'a linia de transitu posibilu intre Orientu si Occidentu, si care este menita a atrage traficulu Occidentului prin tiér'a nóstra.

Liniele destinate a uni Románi'a cu Austro-Ungari'a se oprescu astadi in Románi'a la Pitesci, Ploiesi si Adjud; iéra in Austro-Ungari'a la Temesiór'a, Petrosieni, Sabiiu si Seghisiór'a (Schässburg).

Spre a se uni aceste puncte, spre a se efectúá pre deplinu jonctiunile cáiloru nóstre ferate cu cele Austro-Ungare urméza a se mai construi urmatórele distantie:

1. Pitesci, Râmnicu, Turnu-Rosiu, Sabiiu 162 chilom.
2. Ploiesci-Temesiór'a-Brasiovu-Seghisiór'a 233 „
3. Adjudu-Oitusu-Brasiovu-Seghisiór'a 255 „
4. Pitesci-Craiova-Vulcanu-Petrosieni 259 „
5. Pitesci-Verciorov'a-Temesiór'a 413 „

Din tóte aceste linie, cea mai scurta si care prin urmare sa póte construi in celu mai scurtu tempu este lini'a Pitesci-Râmnicu-Turnu-Rosiu-Sabiiu.

Acésta linia este asemenea cea mai scurta de vomu considerá-o cá linia de transitu, destinata a uni capital'a nóstra cu retieu'a cáiloru ferate turcesci: Constantinopolu, Eoos si Varu'a.

In adeveru, de vomu ayea in vedere Clusiu (Klausenburg) avemu sa percurgemu:

- Dela Bucuresci prin Predél pána la Clusiu 493 kilom.
- Dela Bucuresci prin Turnulu-Rosiu-Sabiiu pána la Clusiu 442 „
- Dela Bucuresci prin Vulcanu Belgradu, (Carlsburg) pána la Clusiu 637 „

De vomu esaminá care este lini'a cea mai scurta care póte uni capital'a nóstra cu Pest'a, si prin urmare cu Vien'a, gasimu urmatórele trei combinatiuni:

1-a Combinatiune

Calea Clusiu-Oradi'a-Mare-Solnocu.

- Dela Bucuresci prin Sabiiu la Pest'a 840 chilom.
- Dela Bucuresci prin Brasiovu la Pest'a 892 „
- Dela Bucuresci prin Vulcanu la Pest'a 1035 „

straina, pentru crudimile antecessoriloru loro comise asupr'a romániloru: se voru fi rusinandu dicu, avendu totu dreptulu, — dara n'avemu ce face, acelea, suntu fapte istorice, cari voru maculá istoria nóstra nationale, si se voru aminti totu-déon'a in venitoriu. Macaru de a incetá ele de aci inainte, sa nu mai avemu ce inregistrá nimic'a de felulu acest'a!

D. M. dice mai incolo, ca vin'a persecutiuniloru acelor'a, asupr'a romániloru ortodoxi, nu cade asupr'a uniunei, ci cauzele adeverate au fostu:

„a) tehnele strainiloru spre a tiené pre románi desagiti, (conventu modernu dela Ternava) — lectorulu sa intieléga: desbinati) si a-i face sa se smacine imprumutatu;

„b) interesele dinastice, cari nu se tienu ascurate, decátn dopa sterpirea totale a tuturoru a catoliciloru;

„c) zelulu unor'a si alu celoru-lalti spre a lati fia-care confessiunea sea.

„d) atrocitati comise asupr'a unitiloru.“

Aceste scuse, nu escusa, ci acusa si mai multu pre uniti.

Cauzele insirate in cele dóue puncte dintáiu, le recunoscu si eu; numai vine intrebarea: ca unitii de ce se invoira a se face instrumente órbe ale strainiloru si ale regimului, intru asuprirea si persecutarea fratiloru loro? De nu s'aru fi facutu uniunea, nu aru fi avutu locu nici acele persecutári. Deci, cine le-a produsu, déca nu uniunea?

Iéra la p. 3. trebue sa distingemu intre zelulu unor'a si alu celoru-lalti intru latirea confessiunei se; cáci pre cându zelulu celoru ortodoxi, statornici in credinti'a eredita de parinti, dopa parerea mea e justificaveru si landáveru, chiaru: pre atunci zelulu celoru uniti, cá alu celoru desbinati

FOISIÓRA.

Contr'a critica.

la

Critic'a dlui I. M. Moldovanu.

(Vechi'a Metropolia de N. Pope'a)

(Urmare.)

In fine dlui M. nu concede, cá productele literarie ale lui Clainu, Sincai si Maioru, aru fi meritele loro proprie, ci dice, ca ele aru fi meritele uniunei, pentru ca „e constatatu, ca si cele mai mari talente remanu mórté, déca nu au ocaziune si media de a se cultivá.“

E adeveru, ca ocaziunea si mediale cá atari inlesnescu omului desvoltarea spirituale, dara insasi desvoltarea, insasi cultivarea facultátiloru spirituali e unu ce propriu alu individului. Pentru aceea si vedemu, ca multi din cei ce au ocaziune, medie in abundanti'a, totusi adeseori remanu necultivati; si de multe ori din contra si cei cu medie mai putiene ajongu la unu gradu mare de cultura. Asiá se intemplá si cu Clainu, Sincai, Maioru si cu altii inainte si dopa ei. Cáti barbati nu mai umblara prin Rom'a, Vien'a etc. si totu ei se întórsera acasa, cum s'au fostu si dusu, fára de a fi ajunsu nici pre departe pre cei trei. Cei ce nu au talentu, despustione si voia, ii poti tramite si dincolo de Rom'a, ca totu ei remanu. Asiá dara o repetu, productele acelor'a literarie, suntu si remanu meritele loro proprie, si nu ale uniunei.

Déca aru stá adeverulu afirmatu de d. M. apoi aru urmá ca numai unitii s'aru fi potutu cultivá; inse noi vedemu ca se aflara si se afla si alti ro-

2-a C o m b i n a t i u n e.

Calea Aradu Solnocu.

Dela Bucuresti prin Sabiu la Pest'a	817	chilom.
Dela Bucuresti prin Orsiov'a la Pest'a	855	"
Dela Bucuresti prin Brasiovu la Pest'a	870	"
Dela Bucuresti prin Vulcanu la Pest'a	870	"

3-a C o m b i n a t i u n e.

Calea Orsiov'a-Temisior'a-Seghisior'a-Solnocu la Pest'a 843 chilom.

Din aceste trei combinatiuni se vede dara ca lini'a cea mai scurta intre Bucuresti si Pest'a trece totu prin Pitesci-Turnu-Rosiu-Sabiu; diferenti'a intre acesta linia si lini'a care trece prin Orsiov'a pare in adeveru mica; de vomu avea in se vedere o combinatiune ulterioara a unei legature directe intre Sabiu si Vintulu de josu, ce este proiectata si care este a se construi in curendu, atunci s'aru mai dobandi o scurtare de 45 chilometri, ceea ce face in totalu o diferenti'a in minus de 83 chilometri in favorea liniei Turnu-Rosiu.

O alta consideratiune importanta care milita in favorea liniei Pitesci-Turnu-Rosiu, este ca acesta linie este cea mai lesne de construita din tote liniile propuse in conventiunea ce se afla in discutatiunea camerei; mai multu inca, acesta linie este si o linia de interesu locale, si districtulu Argesiu a si luat initiativ'a pentru infiintarea ei pana la Râmnicul-Vâlcei, in unire cu judetulu Vâlcea. Deca s'aru combina interesulu acestoru judetie cu interesulu generale, sarcinele ce incumba statulu aru fi cu totul neinsemnate in proportiune cu rezultatele ce aru dobandi, si amu putea astu-felii resolva o chestiune de interesulu celu mai insemnatu pentru tier'a nostra, fara a impovara bugetulu si cu propriile nostre medilöce, remanendu stapani in tier'a nostra, si fara a alerga la generositatea Austriei, ca pentru lini'a Ploiesti-Brasiovu, combinatiune care nici nu scimu cum se va putea admite de corporile nostre legiuitorö.

Manufacturi nationale din Transilvani'a la espositiunea din Vien'a.

D. Xantus, cunoscutulu barbatu erudit, care a petrecutu mai multi ani in diverse parti ale lumii, iera mai alesu in Asi'a, de catu-va tempu incepe reintorcendu-se in patri'a sea, mai de curendu luä asupra'si pre interesant'a si totu deodata instructiv'a problema de a face o colectiune de manufacturi si mai alesu porturi nationale din Transilvani'a si din Banatu, cu scopu de a le duce la espositiunea din Vien'a. Xantus aduna pana acum preste 1800 de bucati seu piese. Atatu elu catu si toti neromânii,

cati au vedutu acea colectiune unica in felulu seu, recunosc cu manufacturile nationale romanesci suntu nu numai interesante, ci in parte mare chiaru admirabili. „Pester Lloyd“ inca scrie despre acea colectiune, in manier'a sea, in sa cu adeverata admiratiune, si se vede constrinsu a marturisi, ca nici odata pana aci, ca totu curge multu sänge romanu in vinele „Vlachiloru dacisati.“ Articululu din „Lloyd“ a trecut si in alte diuarie si noue inca nu ne este permis a-lu trece cu vederea:

„Ori-catu de josu sa stea poporulu romanu pre scar'a nationiloru romanice“, dice „Pester Ll.“, ori-catu de degeneratu si dacisatu, o fara indoiele — dice „Pester Lloyd“ — sängele de romanu anticu, totusi e sänge romanu, si fatia cu productele aceste ale industriei romane de casa, cari fara indoiele cuprindu celu mai inaltu rangu intre tote cele espuse, se simte ierasi odata forte viu, ca talentulu artisticu totusi remase ca ereditate rassei romane. E mirabile a cuprinde cu mintea, cum serman'a fetitia romana, catu se pote de ignoranta, care se nutresce mai din nimic'a, si forte putieru orizontu spirituale are, cu instinctulu seu naturale, care ne adoce aminte pre celu alu albinei si alu paiajinului, inventeza lucruri de mana formali, de cari lumea nostra civilisata nici ca viseza catu de putieru, prepara tieseturi, cari facu de rusine pre ori-ce tieseturi din Oland'a cu soliditatea, trainicia si tehnica-i coloréza lana produsa de sine in diverse nuanse, cari revöca forte viu in memoria pre cele ale lumii antice, si apoi acestu câmpu deliciosu lu ornamentéza cu mustre atatu de varie, de inventiunea unei originalitati atatu de sine si stilisare atatu de spirituosa, incatu si ochiulu celu mai dedatu de artistu se pasce formale la vederea productelorü acestoru genine si naive ale unei naturi populare daruita cu atatea arte.

Nimenea nu va pute, fara profunda mirare, contempla fetiele de mesa romane, de perina, lepedele (cersiafurile) si stergariile din comitatulu Hunedorei, cu decoratiunile loru cele bisare colorice originale. Ochiulu pictorelui se suprinde de placerea pompei coloriloru pre vestimintele aceste femeesci, si damele cultivate moderne voru marturisi rusinate, ca primenelile loru nu suntu departe neasemenea cu primenelile de Dumineci ale satenei romane, si totu atatu de moi, totu asiä de flessibili si bogate in chindisitura, incatu dibacia artificiuului si perduratulu in ostenea merge pana la regiunea fabulei.

Ori in catro ne intorcemu privirea, genulu de arte alu acestui poporu a produsu totu suprindere. Paditörele de rimatori ornédia cu frumuseti tiparite curebile traistei sele, pre cari le invarsä cu cositoru (influentia turcesä,) si si prepara din cositoru o

In adeveru nu se pote pricepe, cum bietii romani ortodocsi alungati, persecutati, lipsiti chiaru si de archiereii loru, ramas orfani si parasi de tota lumea, — cum dicu, aru mai fi potutu ei, in acesta stare deplorabile, comite atari atrocitati asupra unitiloru, spriginiti tare de regimulu politicu?

Aici chiaru ca se potriveste fabula lupului cu mielulu. Ei striviti din tote partile, si apoi totu ei sa comita atrocitati asupra celoru mai puterici!

Dä, si voru fi aপরাত si ei caminulu propriu si altariulu parintiloru: bisericile, averile, care li se lauu cu puterea, — voru fi facutu si ei represalii ici colo, cäci ce nu face o inima ranita, si cine e, carele sa se nite cum i se rapesce averea si se arunca din vetrele strabune, si sa nu dica nici cärcu?

Totu cam acestea li se arunca romäniloru din partea strainiloru si in privinti'a nationale. Si öre aprobédia-le d. M.? Nu credu. Apoi ce nu e dreptu aici, cum pote fi dreptu dincolo? Ce tie nu-ti place, altui'a nu face, dice scriptura.

Atari represalii, pre cari d. M. le botéza de atrocitati, suntu pre naturale dopa parerea mea. Döra nu va fi si d. M. de unu acordu cu prussienii, cari, in resbelulu celu cumplitu germano-francu, ce tocm'a decurse, asteptau dela bietii francesi cä nici sa nu se vaiete, cändu ii impusicau, necum sa se apere in contr'a loru, cäci aru fi fostu crima. Ei impusicau, spandirau la bietii francesi, le ardeau satele si comiteau cele mai barbare crudelitati: si totusi ei de cätra padure, ei strigan in gur'a mare, ca garibaldianii suntu barbari!

Bine dice d. M. ca unii ömeni nu voru a crede nimic'a despre unele atrocitati; ba döra si mai bine aru fi potutu dice, ca nu unii numai, ci toti ömenii,

lacritia seu penalu de ace de raritate in felulu seu. O satena d. Recasiu, comitatulu Timisului, si cose catrintia dopa mustra orientale suprindietöre de frumoäa, adeverat'a ereditate de-la Turci, cari inca nainte cu 150 de ani erau domni in Recasiu; pe länga acést'a, o cäitia cu firu de aur de mustra rosia, albastra si négra de prim'a delicatetia.

Peptariile de piele alba cu flori, cusute de pre la graniti'a transilva, fiindu ca se inchia la o parte, vedescu originea loru de pre tempurile cavaleriloru cu pepturile pancerate. Cea-lalta catrintia consta din firu de argintu minunatu tiesutu, decatu care mai frumoäa nu portä in seclulu XV nici o prinsesa. Aici comesia de lucru a satenei ti tiesescu ochii asupra-i; e facuta din pändia dura de cânepa, inse cusuta si impodobita cu patientia si arte, cä cum o aru fi cusutu regin'a din Ithak'a in mani'a amantiloru sei. Colovedemu la comesiele romane din comitatulu Crasiov'a (Carasiu R. „T. R.“) brodituri scotie antice, cu cari inainte de acést'a cu 400 de ani se indatinau nobletiele nostre a-si infrumsetia vestimintele de gala (de statu) si mai incolo schimburile, primenelile, rufariile sateniloru de pre la Naseudu, care suntu demne de a fi portate de imperatese. Bune dömnö, o domnisiöra ayuta aru cascä ochii, cändu aru vedé indiestrarea si imbracamintea numai dela o satena ordinara naseudena! In adeveru, ca o aru invidia pentru acést'a.

In fine, dice „Pester Lloyd“, ca nu-i ajunge loculu a face revist'a despre tote productele artei poporulu romanu si trece la sasi si secu. Margaritaru e romanulu, ca elu are originea din diei, numai lumin'a spirituale, cultur'a intelectuale sa-i cástigämu si elu va servi de mustra, cä strabunii loru!!!

„Gaz. Trans.“

R o m a n i ' a.

Adunarea deputatiloru Romäniei, in siedinti'a dela 12 Ianuariu a volatu urmatörea adresa de condolentia cätra Majestatea Sea Imperatés'a Eugeni'a: „Dömnä! Adunarea deputatiloru Romäniei, din prim'a di a reinceperii lucräriloru sele, a consideratu cä o sacra datoria de a esprimä printr'unu votu solemnü viu'a sea durere pentru mörtea Imperatörelui Napoleonu si de a aretä in acela-si tempu, profund'a recunoscintia ce natiunea romana va conservä in totu-déun'a memoriei augustului Imperatöru pentru binele ce a facutu causei romane.

„In calitate de presiedinte alu adunärei, amu onöre de a aduce acestu votu la cunoscintia Majestätiei Vöstre“.

Amu onöre, Dömnä, a fi alu Majestätiei Vöstre Imperiale, cu celu mai profundu respectu, prea plecatu si prea supusu servitoriu.

Dimitriu G h i c ' a.

si chiaru si cei ce se ostenescu a le mai pune pre harthia, inca nu credu nimic'a despre acele atrocitati.

Romänii ortodocsi se tienura numai in stare defensiva; ei nu atacara pre nimenea, ci cautara a respinge numai atacurile altor'a. Si intre altii acest'a cu durere trebuie sa constatämu, ca se numera si fratii nostri de unu sänge, unitii. Apoi a-si aপরাত drepturile sele, insemma iera a comite atrocitati?

Din cele dise se vede dara, ca diu uniunea multe mari rele aduse asupra bietiloru romani, ale cäror'a urmäri si astadi le mai sentim, si le vomu sentii neincetatu, pana ce va mai stä acestu parete despartitoriu intre noi. Ba eu unulu pre bas'a celoru ce le vedu si le cunoscu din propri'a-mi esperintia, cutediu a afirmä: ca tote calamitatiile publice nationale, ce ne turmentédia asiä de cumplitu in tempulu de fatia, numai aci, in desbinarea confessionale si au sorgintea loru.

Adeverulu acest'a lu recunosc si unitii cei bine simtitori. Intre altii redactiunea diuarului „Föderatiunea“, ai cärei membri inca suntu uniti, lu recunosc pre fatia dicendö, ca subscrie din cuventu in cuventu cele ce le scrise autorele v. metropolii in privinti'a acestui objectu.

Ce ne remäne deci de facutu? Intielepçiunea si cultur'a, la care facemu pretensiune, ne dictédia, cä reulu ce-lu aflämu incubatu in corpulu nostru nationale, sa-lu delaturämu cätu mai curendu. Sa taiämu cängren'a in fipta de straini in trensulü, si sa-lu facemu sanetosu!

Dela uniune trece d. M. tocm'a la p. 170. din v. metropolia, la tractatulu despre identificarea metropoliei unite de astadi, cu cea vechia de mai inainte.

(Va urmä.)

de mam'a loru, carele a constatu, a trebuitu sa constea numai in agresioni injuriöse si asupritorie asup'a celoru ortodocsi, cäci altmintrea nu aru fi potutu spori uniunea, — este de totu nejustificaveru, este condamnaveru.

Uniunea este o negatiune a bisericiei nostre, ea n'a potutu sa se formeze si n'a potutu sa existe, decatu numai cu stricaciunea bisericiei positive ortodocse.

Audim de multe ori dicendu-se: ca renegatii in genere, si renegatii romani in specie, suntu totu-déun'a cei mai ultraisti intru persecutarea natiunei de care s'au lapedatu. Öre sa nu se aiba asemenea lucrulu si in privinti'a confessionale?

Faptele ne-au aretatu si ne arata, ca zelulu celoru desbinati cam de comuna degeneréza in ultraismu, in fanatismu.

La p. 4. „atrocitati comise asupra unitiloru“ — sta lucrulu inca si mai reu. Dara vedu ca si d. M. recunösce, ca, despre atrocitatiile aceste „unii ömeni nu voru sa scie nimic'a“.

Din partea cui se comiserä acele atrocitati?

D. M. nu ni-o spune deadreptulu, dara, de öre-ce d-lui se provöca la acte si persöne oficiöse cä sa dovedésca atrocitatiile acelea; ba de öre-ce chiaru si numesce pre protopopulu dela Idicelu Mich. Popoviciu, ca aru fi intratu in bisericile unite, aru fi luat s. cuminecatura de pre altariu si la vederea poporulu o aru fi trantitu in midiloculu bisericiei; de öre-ce in fine le spune d-sea celoru ce scriu istoria de statulu bisericiei romane, ca „Iliacos intra muros peccatur et extra“, — trebuie sa presupuna, ca d-lui intielege acele atrocitati cä comise din partea celoru ortodocsi asupra unitiloru.

La această adresă, d. președinte a primito dela Majestatea Sa Imperatés'a urmatoriul răspuns, pre care l'a comunicatu adunării în ședința dela 15 Ianuarie :

Principelui Demetriu Ghic'a,

Bucureșci.

„Ve rog a exprima recunoștința Mea adunării deputatilor României exprimându-și sentimentele se de grațitudine pentru serviciile facute de către imperatoarele gîteii române, asociându-se la dorerea Mea, adunarea 'Mi da pretioșe consolatiuni'“

Imperatés'a Eugeni'a.

În Ședința de la 15 Ianuarie 1873.

Președinția etc. Dim. Gr. Ghica. Da cetire răspunsului majestății sale Imperatéssei Eugeni'a la adresa de condolență a Camerei cam în terminie urmatori.

Domnule Președinte.

„Ve rog a exprima recunoștința mea reprezentantilor națiunii Române, cari exprim'a sentimentele de grațitudine pentru Imperatul Latinității. Multimescu adunării deputatilor pentru consentimentul ei la dorerea ce simtu pentru pierderea soțului meu. (Aplause). Eugeni'a.

Varietăți.

** Corespundințele de odinioară subscrise de „Camiliu“ și date din Viena și apoi publicate în „Romanulu“ din București, vinu acum din — Pest'a. Corespundințele acestea nu se deosebesc într-un mic de cele din „Viena.“ Ce va fi motivatu pre corespundințe să schimbe firm'a „Viena“ cu „Pest'a“ pôte omulu numai să-și cugete; din cuprinsul lor înse se vede că în capul coresp. este și acum întunecău desna și dintre ștrele corespundințelor mirôsa a — brânza. În cea mai prôspeta corespund. din 2 Februarie, aflăm cea interesantă noutate, că Croații pörta tötă vin'a de cestiunea Transilvaniei sta balta și astăzi, și în a dou'a linia pseudopoliticii cari au m u i e r i m a g h i a r e o r i m a g h i a r i ș e t e (!!!) Cei ce se numeau activiști și figurau înaintea unor pasivisti că unioniști potu respira acum mai liberu, căci acum tötă suspiciunea este pravalită, de pre oi asupra croaților și a celor ce au soții sêu m u i e r i m a g h i a r e o r i m a g h i a r i ș e t e și asiá déca croații aru caută să numai facă gâlcevi și românii cari au soții maghiare s'aru despartii de m u i e r i l e l o r u , s'aru deslegă îndată și „cestiunea“ Transilvaniei.

Fata cu astfel de idei înalte și curățite de tötă mediocritatea româniei nu mai potu dori de cătu să cunôsca pre acestu Mitica Ramatoreanu alu doilea, carele, precumu a fostu aflatu celu dintâiu mijloculu de a scapă Bucureșcii de esundările Dambovitiei, pöndu acestu riu cu scândori unse cu seu, că să alunece nasipulu pre riu la vale, asiá a aflatu și acest'a unde jace reulu politicii românilor din Transilvania. Iera după ce-lu voru cunôsca să-i mai coneredu o misiune politica, pre carea să o deslege încätu să nu mai afle nimenea în vecii veciloru că ce rezultatu a avutu. *Difficile est satyram non scribere.*

** Cum se areștăză furii pre l a n o i . Marti s'a intemplat că o pecătoșă de m u i e r e să fure ni se pare o ruda de sapanu. Pre cătu este o faptă că acest'a de urita, pre atât'a nu potemu incuviinții metod'a organelor politiei că să maltrateze pre delinquenti cu pumni, cu tereituri de peru și cu imboldituri neincetate până la biurou, cu atâtu mai vertuoșă cu cătu unu omu, fia omulu și m u i e r e de pre sate macaru, e omu rotu-déun'a.

Dev'a 7/19 Ianuarie 1873.

Domnului Dobo de Rusie'a

„Fortunele mele din Orasthia.“

(Continuare.)

6. În 1 Augustu 1870 se a facutu în Cugiru sub conducerea mea alegerea de votariu comunalu. Între concurenți eră și cumnatulu domniei-tale Munerescu, dlu de oficiulu comitatensu din Bai'a de Crisiu.

Eu de-si amu sciutu caus'a, din care a esitu Munerescu din serviciulu seu din Bai'a-de-Crisiu; totu-si retacându-o, numai singuru de dreptulu meu de candidare me amu folositu; necandidându pre Munerescu.

În urmarea alegerei — fiindu că nu s'a alesu

Munerescu, în a trei'a di a si venit unu protestu în contr'a alegerei la magistratu.

Protestulu eră de clicasii d-tele, Marintiu, și încă unele unelte prôste seduse din Cugiru.

Magistratulu a fostu destulu numai form'a de protestu ne mai cautându la meritulu protestului.

În protestu eram eu învinuitu, omca a-si fi terorizatu alegatorii, a-si fi falsificatu voturile, și alte fapte mie imputate de crima, și deonestatôre.

Protestulu se a citatu în ședința magistratuala 5 Augustu în președinția mea, și în audiulu meu.

Magistratulu neprivindu la cuprinsulu protestului, încätu ast'a a atinsu persón'a mea, și învinuirile grele mie facute și imputate, numai că nu a cautatu după adevêrulu și temeiu învinuirilor grele mie aruncate; dara dela mine în ședinția atunci nici grațulu nu l'a suferitu; în locu de a me fi provocatu la vr'o justificare, — și fără de a fi avut vr'o scrisôre despre actulu de alegere, și fără de a fi sciutu dela mine oficiosu sêu privatim, omca alegerea se a facutu, a nullificatu alegerea, a ordonatu alt'a nouă, a denumitu de comisariu pre judele regescu Nagy Ignatz.

Nagy Ignatz în 8 Augustu a și facutu alegerea; și atunci se a alesu Munerescu.

Magistratulu a fostu convinsu, omca protestulu e fără temeiu, și omca învinuirile în contr'a mea au fostu calumnioșe, pentru acea nu numai nu a facutu vr'o cercetare, ci că să nu potu eu pasi în contr'a protestatorilor a datu scrisôrea de protestu îndereptu.

Eu după ce pre Munerescu nu amu candidat, nici nu amu fostu în stare de a falsifică voturile, și a terorisa votantii.

7. În lun'a lui Maiu — 7 — (sub nr. com. 555/871 — nr. magistratuali 2155/871) me acuseșia Munerescu la comesulu, omca

a) perceptoriulu alodialu Georgiu Loluiu din Cugiru a pitulatu cu scirea mea 70 fl. bani a cassei alodiale, și omca Munerescu i-aru fi aflatu în 29 Aprile 1871 după unu anu și jumetate —

b) omca perceptoriulu susu-numitu, cu scirea mea, aru fi pusu la ratiociniulu alodialu din anulu 1870 o cuietantia falsă a lui Richter despre 376 fl.

c) omca eu cu ocasiunea visitatiunilor de cass'a alodială, și anume în 20 Februarie 1871 amu facutu perceptoriulu numitu ocaziune de a aduce înainte bani straini imprumutati în loculu baniloru defraudati și pitulati de densulu, a cassei alodiale.

Adeca omca eu amu ajutat și spriginitu pre perceptoriulu alodialu în defraudările se de criminale.

Acusarea deasupra citată s'a impartasitu mie în copia — după unu anu și jumetate în 28 Novembre 1872 aici în Dev'a spre declarațiune justificatôre, și deslucitôre.

Eu în dlu'a numita 28 Nov. amu și răspunsu dela espeditu.

Și că tötă lumea din Dev'a se pöta capetă scire despre acus'a cea grea în contr'a mea; magistratulu trâmite mie atâtu acus'a cătu provocarea sea sub nr. 2862/1872 prin tribunalulu regescu din Dev'a, în hârthi'a deschisă nesigilată; că să o pöta ceti și servitorii tribunalului până mi-o inmanuédia dela protocolu și magistratulu, postindu eu desluciri dela magistratu în privinția punctelor de acuzare, și declarându-me, omca eu acum după atâtu tempu îndelungatu, fără documente la mâna nu potu dá nici o deslucire; deo-acusantulu de întâiu.

Eu cu actele și documentele în mâna, înaintea lui Munerescu și a reprezentantiei comunale din Cugiru, becurôșă voui dá deslucire, și voui fi în stare a o dá și a me justifică.

Ce a facutu magistratulu, ce nu a facutu, după declarațiunea mea, nu sci.

Dara în 10 Ianuarie 1873 amu capetatu dela magistratu sub nr. 3021/1872 înștiințare omca magistratulu a aflatu acus'a susu-citată a lui Munerescu, atâtu în privinția perceptoriulu alodialu, cătu și în privinția mea, de neintemeiat, și fără basa de adevêru — și pentru acea a judecatu pre Munerescu la reintörccarea speselor investigationale în sum'a de trei floreni.

Înștiințarea pomenită mi se a tramisă sigilată, prin tribunalulu regescu din Dev'a

Déca scie Dev'a tötă omca eu sum acusat de fapte grele penale și deonestatôre, — apoi să nu scia că eu sum nevinovat, (acusa publică deschisă, — sentinția secretă sigilată).

Prin urmăre eu în privinția acusei acesteia la opiniunea publică din Dev'a totu în stare de acuze voui remăné.

(Va urmă.)

Concursu.

Pentru ocuparea stațiunii de preot în vacanța parochia Lapugiu-inferioru cu fili'a Ohab'a din propopiatulu Dobrei, să escrie concursu cu terminulu până la 25 Februarie a. c. st. v. în carea di se va tiené și alegerea.

Emolumentele suntu: pre lângă stol'a usuată. Casa parochială cu o grădina aratôre de unu jugeru lângă ea, canonică porțiune 8 jugere aratoriu și 9 jugere fenatiu dela I și II, — și dela 130 numeri de case a două mertie—260 mertie cucuruзу nesfarâmătu.

Doritorii de a ocupă această parochia voru avé să-si tramita recursele lor instruite în sensulu Statutulu Organicu, adresate comitetulu parochialu, la subscribulu până în terminulu indicatu.

Dev'a 20 Ianuarie 1873.

pentru comitetulu parochialu

Ioanu P a p i u

Protopopu.

(2—3)

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de capelanu lângă morbosulu parochu din Rapoldulu-mare, protopr. Joagului I, să escrie concursu până la 25 Februarie a. c. st. v.

Emolumentele suntu: dela 50 familii câte 3 ferdele mici de cucuradiu cu tuleiu, și din tôte veniturile epatrachiului a 3-a parte.

Concurenții voru avé să-si ascerne petitiunile lor, instruate în întielesulu Statutulu Organicu — subscribulu până la disolu terminu.

Hondolu 26 Ianuarie 1873.

În contelegere cu comitetulu

parochialu și cu parochulu

respectivu.

Basiliu P i p o s i u

Protop.

(1—3)

Citatie edictale.

An'a Tom'a din Cohalmu, carea de mai multi ani tragenându procesulu încaminatu pre cale ordinară asupra barbatului ei Pavelu M. Danciu gr. cat. totu din Cohalmu, și acum de cinci ani pribegindu în lumea largă — conformu testimoniulu antistei comunale, — nesciindu-se ubicatiunea ei, se citédia că în terminu de 1 anu și o di să stea înaintea acestui foru matrimoniale, căci la din contra procesulu matrimoniale, acum de nou urditu asupra-i, în poterea SS. canône, se va decide și în absentia ei Cohalmu, 2 Ianuarie 1873.

Forulu matrimonialu gr. resaritenu

alu Cohalmului:

Nicolau D. M i r c e a

Adm. prot.

(3—3)

Edictu.

Mari'a Andreiu Montenu din Ariusdi soci'a legitima alui Andreiu Axente din Elöpatuk, ambii de relegea gr. or., carea de 3 ani au parasitu patri'a și pre sociulu seu fără a se sci loculu aflării se, se provôca prin acest'a că în terminu de unu anu de dile dela datulu de mai josu, să se presentie înaintea forulu matrimoniale subscrisu, pentru că la din contra, procesulu matrimoniale intentatu de susu-numitul seu barbatu se va otari și în absentia sea.

Forulu matrimonialu gr. or. alu tractulu

Heghigului.

Ioanu M o g ' a

Adm. prot.

(3—3)

Nr. 16—1873.

Edictu.

Prin care Dumitru Petru Georgiu, carele de noué ani au paresitu pre soci'a sea Mari'a Bucuru Bischinu ambi din Gorariulu scaonulu Sabiului, fără a se sci loculu aflării lui, se provôca, că în terminu de siése luni, și anumitu până în 15 Augustu a. c. cu atât'a mai multu să se infatisieze înaintea subscribulu scaonu protopopescu, cu cătu la din contra procesulu divortiale intentatu asupra lui, se va decide și în absentia lui, conformu prescrierei canonice a biseriei ortodocse resaritene.

Sabiul, 1 Fauru 1873.

Forulu matrim. gr. res. alu tractulu pro-

topresbiteralu alu Sabiului I.

(1—4)

La nrulu acest'a se adauge unu suplementu.